

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The non-verbal clause in Qumran Hebrew

Baasten, M.F.J.

Citation

Baasten, M. F. J. (2006, October 31). *The non-verbal clause in Qumran Hebrew*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/4955>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/4955>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN

BEHORENDE BIJ HET PROEFSCHRIFT

THE NON-VERBAL CLAUSE IN QUMRAN HEBREW

TE VERDEDIGEN OP DINSDAG 31 OKTOBER 2006

KLOKKE 15:00 UUR

AAN DE UNIVERSITEIT LEIDEN

DOOR

MARTINUS FERDINAND JOZEF BAASTEN

I

WAT de syntaxis van de non-verbale zin betreft, staat het Qumran-Hebreeuws aanzienlijk dichterbij het Bijbels Hebreeuws dan bij het taaleigen van de Mishna.

II

Er is aantoonbaar geen één-op-één relatie tussen bepaalde non-verbale zinspatronen en een specifieke functie in het Qumran-Hebreeuws; diverse patronen hebben vergelijkbare functies, terwijl één bepaald patroon verschillende functies kan hebben.

III

Klassiek-Ethiopische betrekkelijke bijzinnen van het type **ዘውእቲ፡ መካነ፡ መብለሐ** ‘hetwelk de eetzaal is’ behoren volgens geen enkele zinvolle definitie tot de zogenaamde drielige nominale zinnen.

Tegen: D. COHEN, *La phrase nominale et l'évolution du système verbal en sémitique* (Leuven/Parijs 1984) 194–95, 201–03.

IV

De studie naar de syntaxis van het Klassiek Hebreeuws en andere Semitische talen wordt nog steeds ernstig belemmerd door een onvoldoende terminologisch en conceptueel onderscheid in niveaus van taalbeschrijving.

V

De *yiqtol*-vorm in Gen. 37:15 **מַה־תִּבְקֹשׁ** ‘Wat zoekt u?’—de *locus classicus* voor de praesentische, duratieve functie van deze vorm—duidt geen durativiteit aan, maar modaliteit. Aldus vormt dit geval, in tegenstelling tot wat Joosten aanneemt, geen uitzondering op diens interpretatie van de prefixconjugatie als modale werkwoordsvorm.

J. JOOSTEN, ‘The Indicative System of the Biblical Hebrew Verb and its Literary Exploitation’ in: E. VAN WOLDE (ed.), *Narrative Syntax and the Hebrew Bible. Papers of the Tilburg Conference 1996* (Leiden 1997) 51–71 (58).

VI

De bewering dat Gen. 1:1–3 een *creatio ex nihilo* beschrijft, is niet in overeenstemming met onze kennis van de Klassiek-Hebreeuwse grammatica.

M.F.J. BAASTEN, ‘Beginnen bij het begin. Over Genesis 1:1’, *Alef Beet* 12/1 (2002) 13–26; *Id.*, ‘Nogmaals over Genesis 1:1–3’, *Alef Beet* 13/2 (2003) 39–59.

VII

De term ‘Semitische talen’ is niet geïntroduceerd door G.W. Leibniz (1646–1716).

Tegen: J. BLAU, ‘עיבוד חדש חשוב של ספר דקדוק יסודי’, *Lešonenu* 56 (1991–92) 163–74 (166); *Id.*, ‘ההיסטוריה הארוכה והיחידה של הלשון העברית’, *Lešonenu* 58 (1993–94) 87–93 (88); A. SÁENZ-BADILLOS, *A History of the Hebrew Language* (vert. J.F. ELWOLDE; Cambridge 1996) 3. Vgl. M.F.J. BAASTEN, ‘A Note on the History of “Semitic”’ in: M.F.J. BAASTEN & W.TH. VAN PEURSEN (eds.), *Hamlet on a Hill. Semitic and Greek Studies Presented to Professor T. Muraoka on the Occasion of his Sixty-Fifth Birthday* (Orientalia Lovanien-sia Analecta 118; Leuven 2003) 57–72.

VIII

De constatering dat Turken zich wel degelijk bewust zijn van verschillen in sekse, ofschoon het Turks geen onderscheid kent in grammaticaal geslacht, is geen argument tegen de Sapir-Whorfthese.

Tegen: J. BARR, *The Semantics of Biblical Language* (Oxford 1961) 39.

IX

Het bestaan van filosofisch ingestelde mystici als Bahya ben Asher, Isaac ibn Latif of Abraham Abulafia doet niets af aan de noodzaak de begrippen ‘allegorie’ en ‘symbool’ in de studie van het middeleeuwse jodendom duidelijk te onderscheiden.

Tegen: F. TALMAGE, ‘Apples of Gold: The Inner Meaning of Sacred Texts in Medieval Judaism’ in: A. GREEN (ed.), *Jewish Spirituality I, From the Bible through the Middle Ages* (New York 1987) 313–55.

X

Het debat rond de uitdrukking *bytdwd* in de Oud-Aramese stèle van Tel Dan (Tell el-Qāḍī) leert ons dat de geschiedschrijving haar inspiratie niet alleen van Clio ontvangt, maar ook van Thalia en Melpomene.

XI

Bij wanhoop aan de eigen toekomst dienen jeugdige geleerden *Het lelijke jonge eendje* van H.C. Andersen te lezen. Lectuur van *Het meisje met de zwavelstokjes* is daarentegen met klem af te raden.

